

Tadeusz R. Żurowski, Bohdan Balcer

Krzemionki Opatowskie, pow. Ostrowiec św.

Informator Archeologiczny : badania 1, 33-34

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wykop o powierzchni 2,5 ara założony na południowo wschodnim skłonie cyplowatego wzniesienia wykazał istnienie osady kultury ceramiki promienistej, ale przede wszystkim osady i pracowni siekier krzemiennych kultury mierzanowickiej. Odsłonięto w sumie 20 obiektów /co stanowi tylko nieznaczną część osad /, z których 3 należały do kultury ceramiki promienistej zaś 17 do kultury mierzanowickiej. Wśród tych ostatnich 3 dość duże jamy zawierały w swych wypełniskach sporą ilość odłupków krzemiennych powstałych przy wyrobie siekier dwuściennych, których gotowe egzemplarze i pół wytwory spotykane były w obiektach mierzanowickich na "Babiej Górze".

Wiele danych sugeruje, że cmentarzysko mierzanowickie na "Klinie" /gdzie odkryto siekierki o cechach wyrobów z "Babiej Góry" / i osada wraz z pracownią na "Babiej Górze" należały do jednego zespołu osadniczego tej samej grupy ludzkiej.

K A Ł D U S I E, pow. Chełmno

patrz wczesne średniowiecze

K I E T R Z, pow. Głubczyce

patrz brąz

K R Z E M I O N K I O P A T O -
W S K I E, pow. Ostrowiec św.

Pod patronatem Zarządu Muzeów
i Ochrony Zabytków Ministerstwa
Kultury i Sztuki

Badania prowadził mgr inż. arch. Tadeusz R. Żurowski, przy udziale mgr Bohdana Balcera i 100 uczniów Szkół Górniczych pod kier. K. Rechlewicza, prace wykonane społecznie.

Zrealizowano:

- Pomiar geodezyjny podziemnych wyrobisk zwanych "Wielką Komorą" dotąd nie badane. Mogły być one dostępne z szybiku nr 3. - Sporządzono podkładkę planu sytuacyjnego komory, której pomiary należały do bardzo trudnych przedsięwzięć z uwagi na niskie przejścia /40 cm/. Pomierzono wewnątrz wyrobiska o powierzchni 4 arów, zakładając poligon o długości 54 m i około 200 m linii pomiarowych. Zbadano wytrzymałość stropów i filarów komory, określono położenie 3 szybików w podziemiu korelując ich leje na powierzchni kopalni, określono położenie przejść, połączeń, przecinek, wietrzników, zagruzowań oraz zniszczeń dokonanych przez wapiennikarzy, którzy tu działali w latach dwudziestych. Stwierdzono pełną wytrzymałość stropów w pozostałych, zbadanych dawniej, wyrobiskach górniczych, które zostały udostępnione do zwiedzania powszechnego lub tylko dla specjalistów.

Następnie wykonano drobne prace konserwatorskie, zrekonstruowano część hałdowiska przy szybiku nr 2. Wycięto krzewy i drzewka wzdłuż trasy przeznaczonej do zwiedzania celem odsłonięcia budowy hałdowiska i lejów poszybowych.

Wykonane prace badawcze będą wykorzystane przy przygotowaniach "Wielkiej Komory" do stałej ekspozycji w ramach tworzącej się placówki muzealnej neolitycznego górnictwa.

Ł A C K O, pow. Inowrocław

patrz okres halsztacki

M A T Ł A K, pow. Suwałki

patrz paleolit i mezolit